

der var ingen Tilgang. Om det er Tilfældet, skal jeg ikke komme ind paa her, men saa maa Bebrejdelsen jo rettes mod Bygningshaandværksmestrene, som ingen Lærlinge antager. Det laa dog i Mestrenes Haand at afhjælpe den Ulempe, hvis de vilde. Om den er til Stede, ved jeg ikke. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det ikke er saa galt. Men i alt Fald er det forkert Adresse, naar det rettes mod Bygningsarbejderne. Ministeren udtalte ganske vist, at „det siges“, at der ikke udfoldes Anstrengelser for at faa flere Arbejdere uddannet. Det var en Udtalelse, der formodentlig i nogen Grad skulde rette en Anke mod Arbejderne selv, at de ikke udfoldede Anstrengelser for at faa Mestrene til at antage Lærlinge; saaledes maatte det forstaas. Men den højtærede Minister var saa forsigtig at sige, at „det siges“. Det var ikke noget afgjort, fastslaaet, Ministeren fremførte, det var kun et Rygte, han havde hørt, noget, der „siges“. Men der siges jo saa meget, ogsaa af den højtærede Minister, som ikke er helt holdbart, og jeg mener i saa Henseende at kunne pege paa de Udtalelser, han her nylig har fremsat om Boliglovgivningen.

Dernæst var der i Ministerens Udtalelser en Bemærkning, som faldt godt i Traad med alle de Bestræbelser, der har været udfoldet fra Venstres og de Konservatives Side og ogsaa fra Regeringens Side i de forløbne 4 Aar, nemlig Bestræbelser for at tvinge Arbejderne bort fra 8 Timers Arbejdsdagen og den Løn, der betales, en Løn, som er yderst ringe, naar man ser hen til, hvordan Valutasituationen er, og hvad i Virkeligheden Kronen, der udbetales i Arbejdsløn, er værd. Mange ledige Timer i Vinter skulde oprettes, mente Ministeren, derved, at man nu tog fat paa Arbejdet i en forøget Arbejdstid, at man altsaa nu i Sommer forlængede Arbejdstiden ganske betydeligt for at bøde paa den Tid, der er gaaet tabt i Vinter. Ja hvis der virkelig var Mangel paa Arbejdere, hvad jeg ikke tror der er — jeg tror ikke, at det er Mangelen paa Arbejdere, der har bevirket, at Byggeriet stagnerer, — saa vilde det jo ikke hjælpe noget paa Byggeriet at udvide Arbejdsdagen, for det vilde jo ikke blive billigere, der skulde det samme Antal Arbejdstimer til. Men Meningen er sikkert ogsaa, ligesom da man i sin Tid ophævede Reguleringen i Skotøjsindustrien, at Ministeren ikke blot vil ramme 8 Timers Arbejdsdagen, men ogsaa lægge Pres paa at faa en Lønedsættelse. Det var jo Hovedopgaven ved

det Pres, man forsøgte at lægge paa Arbejderne, da der var Tale om at ophæve Reguleringen i Skotøjsindustrien, og nu lader Ministerens Udtalelser formode, at her er det ligeledes 8 Timers Arbejdsdagen og den Løn, der betales, man vil søge at komme til Livs. Og kan man ikke gøre mere, lægger man Skylden over paa Arbejderne og siger: Det er 8 Timers Arbejdsdagen og den store Løn, som er Skyld i Bolignøden, den kan de boligløse takke Arbejderne for. Jeg vil protestere paa det skarpeste imod en saadan Fremstilling, thi den er i Uoverensstemmelse med Virkeligheden, og den griber ind paa et Omraade, som berører Arbejdernes Ret til at leve her i Samfundet paa en saadan Maade, at den absolut maa tilbagevises.

Jeg kan forsikre Ministeren, at hans Formodning om, at man ikke vilde have set dette Lovforslag, hvis vi ikke havde staaet foran Valget, er ganske ubegrundet; det vilde være kommet alligevel. Den eneste Trøst, det eneste Haab, man har efter Ministerens afvisende og affejende Udtalelser her, er jo, at en saa stor Del af den efter Valget begyndende Rigsdagsperiode falder inden 1. Maj, at Lovforslaget kan gennemføres. Der vil gaa en Del i Stykker, som ikke behøver at gaa i Stykker, hvis man ikke skrider til en saadan Forlængelse allerede i Aar. Ministeren udtalte, at der ingen Grund var til Vedtagelse nu, idet Loven jo udløber til 1. Maj 1925 og 1926. Det gør den nogle Steder, men der er nogle Steder, den allerede udløber nu til 1. Maj, og det var disse Steder, man skulde have inddraget, saaledes at der ikke blev noget forskertset dér.

Det er tilfredsstillende at høre, at der vil blive foretaget Overvejelser af, om der er nogen Nødvendighed for at fortsætte Restriktionene, naar Beretningerne begynder at indkomme, og at det stilles i Udsigt, at man saa kan overveje, hvilke Skridt der skal foretages, til Oktober. Det falder jo sammen med det Forslag, som er fremsat her, og jeg er tilbøjelig til at tro, at Ministeren vil komme til at indrømme, at der er Grund til at fortsætte. Kun beklager jeg, at han stiller sig saa afvisende til det lille Forslag, her er fremsat om at bevare den nuværende Tilstand alle Vegne, indtil et saadant Forslag kan komme til at foreligge.

Niels Petersen: Den højtærede Indenrigsminister kunde ikke tænke sig andet end, at det maatte være agitatoriske Hensyn, der motiverede det Lovforslags